

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 825/2021
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирослава Новаковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 899/20 од 02.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 899/20 од 02.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 899/20 од 02.09.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 909/19 од 29.11.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је према туженој да је тужилца власник парцеле ... КО ... по основу одржаја почев од 1960. године и тужена обавезана да трпи да се тужилца укњижи као власник наведене парцеле у јавним књигама о евиденцији непокретности и правима на њима. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде трошкова спора исплати тужилци износ од 60.100,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 899/20 од 02.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П 909/19 од 29.11.2019. године у ставу првом изреке, у делу у коме је према туженој Републици Србији утврђено да је тужилца власник парцеле ... КО ... по основу одржаја почев од 04.07.1996. године и тужена обавезана да трпи да се тужилца укњижи као власник наведене парцеле у јавним књигама о евиденцији непокретности и правима на њима, као и у другом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку П 909/19 од 29.11.2019. године у преосталом делу првог става изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се према туженој утврди да је власник парцеле ... КО ... по основу

одржаја почев од 1960. године до 04.07.1996. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилца је поднела одговор на ревизију, са предлогом да се иста одбаци као недозвољена или одбије као неоснована, а тужена обавезе на накнаду трошкова поступка по ревизији.

Одредбом члана 404. ЗПП уређен је правни институт посебне ревизије која је, под условима чију испуњеност оцењује Врховни касациони суд, дозвољена у случају када се другостепена пресуда не би могла побијати ревизијом (члан 403. став 2. и 3. ЗПП).

У овом спору, по оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за дозвољеност посебне ревизије тужене предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП.

У конкретном случају не постоје правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана које би требало размотрити. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке у којима су судови другачије одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе.

Коначно, нема потребе ни за новим тумачењем права у смислу навода ревидента да је тужилца постала несавестан држалац земљишта током 2009. године, пре истека рока од 20 година прописаног чланом 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа који се, у односу на земљишта у друштвеној својини, рачуна од 04.07.1996. године - дана ступања на снагу измена и допуна Закона о основним својинскоправним односима, којима је брисана забрана стицање својине одржајем на ствари у друштвеној својини предвиђена чланом 29. тог закона. Ово с`тога што се квалитет тужилцине државине у овом случају мора ценити и уз уважавање уговора о купопродаји права коришћења земљишта од 14.05.1960. године, закљученог са његовим ранијим власником у форми прописаној чланом 9. тада важећег Закона о промету земљишта и зграда („Службени лист ФНРЈ“, број 26/54) и одредбе члана 39. став 1. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист ФНРЈ“, број 52/58) са обавезним тумачењем тог члана („Службени лист ФНРЈ“, број 24/59), којима је омогућен пренос права коришћења национализованог неизграђеног грађевинског земљишта са накнадом или без накнаде.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора одређена у тужби (члан 33. став 2. ЗПП) износом од 300.000,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе која је меродавна за дозвољеност ревизије у смислу наведене одредбе.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП јер по оцени Врховног касационог суда трошкови одговора на ревизију нису били нужни за вођење ове парнице.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић